

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/170/2022
Identifikačné číslo spisu:	7620201459
Dátum vydania rozhodnutia:	30.10.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Vladík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:7620201459.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ S. N., narodeného XX. S. XXXX, F. XX, 2/ T. V., narodeného X. H. XXXX, F. XX, obom zastúpeným AK Berčo s. r. o., advokátska kancelária, Spišská Nová Ves, J. Hanulu 19, proti žalovanému K. R. N., narodenému XX. S. XXXX, F. XX, zastúpenému Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., Poprad, Nám. sv. Egídia 40/93, o nahradenie prejavu vôle, vedenom na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 8C/19/2020, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 28. júna 2022 sp. zn. 6Co/85/2022, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 28. júna 2022 sp. zn. 6Co/85/2022 a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 3. marca 2022, č. k. 8C/19/2020-178 I. nahradil vyhlásenie vôle žalovaného ako predávajúceho na kúpnej zmluve v znení:

„KÚPNA ZMLUVA
uzatvorená medzi

K. R. N., rod. N., nar. XX.XX.XXXX, rodné číslo (bude doplnené), bytom F. č. XX, XXX XX, SR,
štátne občianstvo SR
(ďalej ako predávajúci)
a
S. N., rod. N., nar. XX.X.XXXX, rodné číslo XXXXXXX/XXX, bytom F. č. XX, XXX XX, štátne
občianstvo SR
(ďalej ako kupujúci 1)

T. V., rod. V., nar. X.XX.XXXX, rodné číslo XXXXXX/XXXX, bytom F. č. XX, XXX XX, štátne občianstvo SR
(ďalej ako kupujúci 2)
(kupujúci 1 a kupujúci 2 spolu len ako kupujúci)

Článok I.

Predmet zmluvy

1. Predávajúci je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností, ktoré sú zapísané na liste vlastníctva č. XXX, k.ú. F., obec F., okres Levoča, v spoluvlastníckom podiele 8/14-in, a to pozemkov označených parcelnými číslami registra KN "E"

parc. č. XXX/X orná pôda o výmere 5 215 m²,
parc. č. XXX/X trvalý trávny porast o výmere 270 m²,
parc. č. XXX/X orná pôda o výmere 3 812 m²,
parc. č. XXX trvalý trávny porast o výmere 957 m²,
parc. č. XXX/X orná pôda o výmere 5 924 m²,
parc. č. XXX/X orná pôda o výmere 5 920 m²,

2. Predávajúci predáva svoje spoluvlastnícke podiely na pozemkoch uvedených v článku 1 bode 1 tejto zmluvy so všetkými súčasťami a príslušenstvom kupujúcim rovným dielom a každý z kupujúcich ich kupuje do svojho podielového spoluvlastníctva v podiele 4/18-iny.

Článok II.

Kúpna cena

1. Predávajúca predáva spoluvlastnícke podiely na pozemkoch uvedených v článku 1 bode 1 tejto zmluvy kupujúcim spolu za dohodnutú kúpnu cenu 1.500,- EUR, slovom tisícpäťsto eur. Kúpna cena voči každému z kupujúcich je 750,- EUR, slovom sedemstopäťdesiat eur.

2. Kúpnu cenu vyplatí každý z kupujúcich predávajúcemu k podpisu tejto zmluvy všetkými zmluvnými stranami, najneskôr do 7 dní odo dňa uzatvorenia tejto zmluvy.

Článok III.

Osobitné a záverečné ustanovenia

1. Zmena tejto zmluvy je možná len písomnou dohodou zmluvných strán, pričom týmto nie je dotknutý bod 5 tohto článku, na základe ktorého sú kupujúci oprávnení vykonať opravy chýb a doplnenia tejto zmluvy.

2. Táto zmluva je vypracovaná v 3 vyhotoveniach.

3. Predávajúci vyhlasuje, že na prevádzaných nehnuteľnostiach neviazu žiadne dlhy, vecné bremená a iné ťarchy. Predávajúci vyhlasuje, že do dnešného dňa neuzatvoril žiadnu inú zmluvu o prevode vlastníckeho práva k predmetu tejto zmluvy, na základe ktorej by sa zaviazal previesť alebo ktorou by už previedol toto vlastnícke právo k predmetu kúpy. Zároveň predávajúci prehlasuje, že ku dňu podpisu tejto zmluvy neuzatvoril ani žiadnu inú zmluvu o zriadení záložného práva, ďalej že neuzavrel žiadnu zmluvu o zriadení vecného bremena k predmetu kúpy, ani nájomnú zmluvu týkajúcu sa predmetu kúpy, prípadne jeho časti so žiadnou treťou osobou. Predávajúci tiež prehlasuje, že predmet kúpy nie je predmetom súdneho alebo obdobného sporu, ktorý by obmedzoval jeho prevod.

4. Vlastnícke právo k prevádzaným nehnuteľnostiam prejde na kupujúcich povolením vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Právne účinky vkladu vznikajú na základe právoplatného rozhodnutia Okresného úradu Levoča, katastrálny odbor o jeho povolení.

5. Zmluvné strany sa dohodli, že návrh na vklad do katastra nehnuteľností bude podaný kupujúcimi bez zbytočného odkladu. Predávajúci rovnako udeľuje plnomocenstvo kupujúcemu na zastupovanie pred príslušným okresným úradom vo veci doplnenia a upravenia podaného návrhu na vklad z tejto zmluvy. Predávajúci udeľuje plnomocenstvo kupujúcim vo veci upravenia a doplnenia tejto zmluvy, tak, aby príslušný okresný úrad mohol vykonať vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

6. Zmluvné strany prehlasujú, že sú spôsobilé na právne úkony, sú oprávnené s predmetom zmluvy nakladať, zmluvné prejavy sú dostatočne zrozumiteľné a určité, zmluvná voľnosť nie je obmedzená. Zároveň zmluvné strany prehlasujú, že sú svojimi prejavmi vôle na tejto zmluve viazaní.

7. Účastníci tejto zmluvy prehlasujú, že zmluve porozumeli a s ňou bez výhrad súhlasia, že ju neuzavreli v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok, dôkazom čoho je, že ju na znak slobodnej a vážnej vôle vlastnoručne podpísali.

V Buglovciach, dňa 9.3.2020

.....
K. R. N. S. N.
predávajúci kupujúci 1

.....
T. V.
kupujúci 2

II. Vyslovil, že žalobcovia 1/, 2/ majú právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o ktorých výške súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Súd prvej inštancie rozhodol v zmysle žalobného petitu ako skutkovo a právne dôvodný.

2. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Košiciach (ďalej aj ako „odvolací súd“) rozsudkom z 28. júna 2022 sp. zn. 6Co/85/2022 potvrdil rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves z 3. marca 2022 č. k. 8C/19/2020-178 a vyslovil, že žalobcovia majú proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie aj keď z iných dôvodov v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“). Prípustnosť dovolania odôvodnil ustanovením § 420 písm. f) CSP a § 421 ods. 1 písm. a), b) CSP. Uviedol, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné, pretože súd nesprávnym procesným postupom mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva (konkrétne právo účinne sa brániť proti rozhodnutiu súdu) v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP). Konajúce súdy v zásade odmietli dobrovoľné splnenie povinnosti zo strany žalovaného, ktorý učinil riadnu ponuku na predaj žalobcom ihneď po tom, ako mu bola doručená žaloba. Odvolací súd svojim postupom prenášal zodpovednosť za neuzatvorenie zmluvy o predaji nehnuteľnosti za rovnakých podmienok len na žalovaného, hoci v konaní bolo preukázané, že žalobcovia ponuku žalovaného neprijali. Súdy svojim posúdením vytvorili stav, pri ktorom neumožnili žalovanému dobrovoľne splniť povinnosť podľa hmotného práva a neprimerane zasiahli do slobodnej vôle žalovaného v rozpore s hmotným právom. Uviedol, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nepresvedčivé, neodôvodnené a nepreskúmateľné. Odôvodnenie rozhodnutia sa nevysporiadalo so všetkými otázkami riešenými v konaní. Tým, že súd prvej inštancie sa nezaoberal dobrovoľným splnením povinnosti zo strany žalovaného, ale pristúpil k

nahradeniu prejavu vôle, samotné rozhodnutie pôsobí zreteľne jednostranne v prospech žalobcov. Odvolací súd odvolacie námietky žalovaného posúdil len sčasti, pričom zodpovednosť za neuzatvorenie zmluvy prenášal výlučne len na žalovaného. Odvolací súd neakceptoval jeho ponuku na odpredaj pozemkov, ktorú žalobcovia neprijali. V ostatnej časti námietky žalovaného neboli vôbec predmetom preskúmania, keď odvolací súd ich odmietol ako nedôvodné. Súdy uvedeným konaním, kedy odmietli dobrovoľné splnenie zákonnej povinnosti žalovaným a nesprávnym procesným postupom mu znemožnili, aby uskutočňoval svoje procesné práva, keďže súčasťou procesných práv je aj dobrovoľné splnenie zákonnej povinnosti a teda došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Odvolací súd sa vôbec nezaoberal otázkou, či súd môže nahradiť prejav vôle takýmto druhým spôsobom, kedy preukázateľne nahradený prejav vôle je v rozpore s objektívnou skutočnosťou, je uvádzaním do omylu, nakoľko ani súd nahradením prejavu vôle nemôže zmeniť reálne objektívne skutočnosti. Ak teda ak už previedol vlastnícke právo k pozemkom, ani súd nahradením vôle nemôže zaňho vyhlásiť, že k prevodu nedošlo. Uviedol, že je naplnený aj dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP, keďže právna otázka možnosti nahradiť prejav vôle, ktorý je v rozpore s objektívnou skutočnosťou ešte nebola v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu vyriešená. Súdy k nahradeniu prejavu vôle pristúpili aj napriek tomu, že žalobcovia ponuku žalovaného v zákonom stanovenej lehote neprijali. Odvolací súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a) CSP). Žiadal, aby dovolací súd zrušil napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na nové konanie.

4. Žalobcovia vo svojom vyjadrení k dovolaniu žalovaného sa v celom rozsahu stotožnili s rozhodnutím odvolacieho súdu. Uviedli, že dovolanie je nedôvodné a žiadali, aby dovolací súd dovolanie zamietol.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je dôvodné.

6. Dovolateľ podal dovolanie z dôvodov podľa § 420 písm. f) CSP a z dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. a), b) CSP. Dovolací súd najskôr pristúpil k posúdeniu dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP.

7. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné sú vymenované v § 420 a § 421 CSP. Z citovaného ustanovenia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

8. Dovolateľ vyvodzoval prípustnosť podaného dovolania na základe § 420 písm. f) CSP v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keď vytýkal odvolaciemu súdu nedostatočné odôvodnenie rozsudku.

9. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov v tom - ktorom konkrétnom konaní, pričom miera tohto porušenia znamená porušenie práva na spravodlivý proces; jeho súčasťou je aj náležité odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 559/2018, III. ÚS 47/2019, sp. zn. 4Cdo/140/2019 alebo sp. zn. 4Cdo/120/2019).

10. Podľa nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 330/2013 súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré odborne, jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom žiadanej súdnej ochrany. Otázku, či súd

splnil svoju povinnosť riadne a právne správne odôvodniť svoje rozhodnutie, možno posúdiť len so zreteľom na okolnosti prípadu.

11. Prípustnosť dovolania však dovolací súd musí skúmať skôr, než sa pustí do meritórneho (vecného) prejednávania dovolacích dôvodov. Už z toho vyplýva, že dovolací súd nemôže prípustnosť dovolania posudzovať podľa výsledku vecného prejednávania dovolania (jeho dôvodov). Rovnako nie je logické, aby dovolací súd uznesením odmietol dovolanie ako neprípustné z dôvodu, že podľa jeho názoru nejde o porušenie práva na spravodlivý proces, alebo preto, že nie je opodstatnený iný dovolací dôvod. Vo všetkých týchto prípadoch (fázach konania) nejde totiž o prípustnosť, ale o dôvodnosť dovolania a obsah i forma rozhodnutia dovolacieho súdu sa musí riadiť ustanovením § 448 a § 449 CSP.

12. Citované ustanovenie § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavne zaručených procesných práv spojených s uplatnením súdnej ochrany práva. Za znemožnenie strane uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že dochádza k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) CSP, treba považovať aj taký postup súdu, ktorým sa strane odmieta možnosť domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a ktorým dochádza k odmietnutiu spravodlivosti (*denegatio iustitiae*), keď súdom prijaté závery nemajú svoj racionálny základ v interpretácii príslušných ustanovení právnych predpisov a teda sú svojvoľné a neudržateľné a keď rozhodnutie súdu neobsahuje žiadne dôvody alebo ak v ňom absentuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie vo veci, prípadne, ak argumentácia obsiahnutá v odôvodnení rozhodnutia je natoľko vnútorne rozporná, že rozhodnutie ako celok je nepresvedčivé.

13. Ustálená judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva (ESLP) uvádza, že súdy musia v rozsudkoch jasne a zrozumiteľne uviesť dôvody, na ktorých založili svoje rozhodnutia, že súdy sa musia zaoberať najdôležitejšími argumentami vznesenými stranami sporu a uviesť dôvody pre prijatie alebo odmietnutie týchto argumentov, a že nedodržanie týchto požiadaviek je nezlučiteľné s ideou práva na spravodlivý proces (pozri napr. *Garcia Ruiz v. Španielsko*, *Vetrenko v. Moldavsko*, *Kraska v. Švajčiarsko*).

14. Rovnako, podľa stabilizovanej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (IV. ÚS 14/07). Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia (napr. III. ÚS 107/07). V prípade, keď právne závery súdu z vykonaných skutkových zistení v žiadnej možnej interpretácii odôvodnenia súdneho rozhodnutia nevyplyvajú, treba takéto rozhodnutie považovať za rozporné s čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd (I. ÚS 243/07). Súd by mal byť preto vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení koherentný, t. j. jeho rozhodnutie musí byť konzistentné a jeho argumenty musia podporiť príslušný záver. Súčasne musí dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda inými slovami, na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé (I. ÚS 243/07, I. ÚS 155/07, I. ÚS 402/08).

15. Aj najvyšší súd už v minulosti vo viacerých svojich rozhodnutiach, práve pod vplyvom judikatúry ESLP a ústavného súdu, zaujal stanovisko, že medzi práva strany civilného procesu na zabezpečenie spravodlivej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov patrí nepochybne aj právo na spravodlivý proces a že za porušenie tohto práva treba považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho

odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Povinnosť súdu rozhodnutie náležite odôvodniť, je totiž odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa zaoberá so všetkými právne relevantnými dôvodmi uplatnenej žaloby, ako aj so špecifickými námietkami strany sporu. Porušením uvedeného práva strany sporu na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá i prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP.

16. Aj v konaní na odvolacom súde treba dôsledne trvať na požiadavke úplnosti, výstižnosti a presvedčivosti odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa odvolací súd musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Právne závery odvolacieho súdu môžu byť dostatočne preskúmateľné len vtedy, ak odvolací súd po skutkovom vymedzení predmetu konania podá zrozumiteľný a jasný výklad, z ktorých ustanovení zákona alebo iného právneho predpisu vychádzal, ako ich interpretoval a prečo pod tieto ustanovenia podriadil, prípadne nepodriadil zistený skutkový stav.

17. Porušením práva na spravodlivý proces je aj stav, keď v hodnotení skutkových zistení a skutkových záverov absentuje určitá časť skutočností, ktoré vyšli v konaní najavo, eventuálne - alebo tým skôr - pokiaľ boli stranami sporu namietané, no napriek tomu odvolací súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posudzovaných skutočností nezhodnotil bez toho, žeby dostatočným spôsobom odôvodnil ich bezvýznamnosť, či irelevantnosť (4Cdo/102/2017).

18. Ak nie sú totiž zrejmé dôvody toho - ktorého rozhodnutia, nastávajú obdobné následky ako tie, ktoré vedú k nezákonnosti ale hlavne k nepresvedčivosti rozhodnutia, čo je však v rozpore nielen s požadovaným účelom súdneho konania, ale aj tiež so zásadami spravodlivého procesu.

19. Podľa § 387 ods. 1 až 3 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

(2) Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

(3) Odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

20. Dovolací súd poukazuje na dovolacie námietky žalovaného týkajúce sa dôvodov dovolania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP.

21. S poukazom na vyššie uvedené dôvody dovolací súd uzatvára, že žalovaný opodstatnene namietal porušenie svojich procesných práv v takej miere, že postupom súdu došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Nerešpektovaním pravidla riadneho odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu došlo v konaní k procesnej vade podľa § 420 písm. f) CSP, ktorá zakladá nielen prípustnosť dovolania, ale zároveň aj jeho dôvodnosť.

22. Rozhodovacia prax najvyššieho súdu je ustálená v tom, že ak v konaní došlo k procesnej vade uvedenej v ustanovení § 420 CSP, dovolaním napadnuté rozhodnutie je potrebné zrušiť bez toho, aby sa dovolací súd zaoberal správnosťou právnych záverov, na ktorých spočíva zrušované rozhodnutie súdu (napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/44/2015, 2Cdo/111/2014, 3Cdo/4/2012, 4Cdo/263/2013, 5Cdo/241/2013, 6Cdo/591/2015, 7Cdo/212/2014, 8Cdo/137/2015). Dovolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu v súlade s ustanovením § 449 ods. 1 CSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

23. V ďalšom konaní je odvolací súd povinný svoje rozhodnutie vzhľadom na uvedené argumenty žalovaného náležite odôvodniť v súlade s ustanovením § 393 ods. 2 v spojení s § 220 ods. 2 a § 387 ods. 3 CSP (§ 455 CSP). O nároku na náhradu trov pôvodného konania a trov dovolacieho konania rozhodne odvolací súd v novom rozhodnutí vo veci samej (§ 453 ods. 3 CSP).

24. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.